

18.

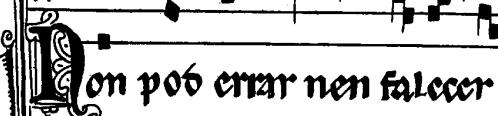
CANTIGA XVII, fol. 27 v.º

Gita. xvn. é como scá maria
fes nacer vā flor na boca á o
cristo de poys que foi morto
i era en semellança de lilio
por que á loaua

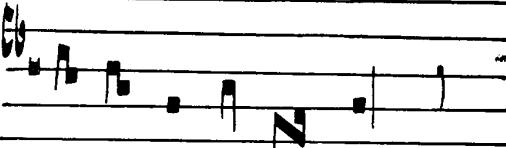
adre de deus

nō pod errar em en ti á fiança

qui loar te sab e temer

dest un mirage retrair

qro. que foi en fiança
adore de deo. nō pod errar
quen en ti á fiança

19.

CANTIGA XVIII, fol. 28 r.º y v.^o

Gita. xviii. é como scá m̄ fillou
uegāça dos tres caualeiros que
mataro seu eemigo ant o seu
altar

ian san dece faz

qui se por mal filla

con que de os é madre i filla

dest uos dñeis un mirage tremoso